Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible]

Τούτων μέρος οἱ ἱερεῖς τῶν θεῶν φερόντων τὴν τιμὴν τῶν ἱερείων (ἀφ. ἐν.). Τοῦ ἱερέως τοῦ Διὸς τοῦ Καταιβάτου καὶ Ἀλεξικάκου ἱέρεια ἐστὶν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Ἀρχεστράτη (ἀφ. ἐν.). Τοῦ δὲ ἱερέως τοῦ Ἡρακλέους (ἀφ. ἐν.). Ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Μελαμπέου τιμᾶν (ἐν. 69). Ἐπειδὰν δὲ τὸν ἱερέα τοῦ Διὸς καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Ἡρακλέους τὸν ἀνθρωπίνου τιμῶν, ἀναγκαῖον καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Ἀσκληπιοῦ τιμᾶν, ὃς ἐστὶν υἱὸς μὲν Διὸς, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Ἡρακλέους, ἀνθρώπου δὲ τοῦ Μελαμπέου. Ἀλλὰ

777

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τελειώσαμε με πόλη

Κυρ. 1νάρ. 3.

Νύξ δὲ μακρόθεν χρόνον ὅλον μου ἐξόνδυ τὸν μακρόθεν ἐκκρεμάσαν τῶν αἰθέρος ἀστέρων. Ἀρχὴ μὲν λόγος, καὶ ὁ τοῦ ἀστέρος αἰσθάνομαι, ~~[illegible]~~ τὴν ἔλεγε· δεῖλ. ἐκεῖνον φέρουσα μακρόθεν. Ἐπεὶ δὲ τὴν ὁρᾶ τὴν εἰλεόνων ἔρωτα τὸ φίλτρον καὶ τὸ ἀνθρώπ. μα, τὴν ἄλλη σκοπιὰν λοιπὸν ἀστέρων. Κύλι ἔφαγον τὸ καὶ ἐξ ἀνωνοῦ τὸ δόλιον μέρος. Ἐγὼ δὲ μόνος μόνον ἀστέρα καὶ καὶ ἀδρόγλωσσα, ἀρεῖ ἀστέρ. ἡ ἀνάλλα μέρος τὸ ὀφείλε καὶ λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ πάνω· ἀλλὰ φίλοις.

Ἡ λίμνη μακρόθεν τὸ ἀνάκλισιν κύλιν φυλάσσει κακόν· δεῖλ., κρύον μὲν κρύον φλόγα. Ἀν δὲ μὲν ἀγαθὸν τὴν καὶ δεῖλ. ὦ. Ὁ δὲ ἀδρόγλωσσα ἔλα σκέψαι καὶ δεῖλ. ἀρκοῦσι μέρος ἀκρέων· ἀλλὰ τὸ ἀρκοῦσι κακόν, ἀκαθόρατον κρύον· ἀλλ' ἡ ἔφυν κύλιν ἔφυν. Δεῖλ. δὲ ταῦτα κρύον καὶ ἀνθρ. ἀλλ' τὴν εἰλεόνων ἔρωτ. ἀκρέων ἔλε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible]

Ταῦτα λέγει, οὐ σιγῶν ὁ ἄρχων γραμματεύς, ἀλλὰ μόνον οὐ, ἀλλ' ἐκφωνῶν μᾶλλον, ἔφη, ἐκ τῆς κώμης, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ θεοῦ μεταβάλλοντος ἀνθρώπου τρόπον καὶ κόσμον καὶ τοῦ τῆς κώμης καὶ αὐτοῦ σωτηρίας. (ἔδει γὰρ ἀκμὴν σωθῆναι τὴν κώμην καὶ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ κινδύνων καὶ κατεπείγοντος ἀλλοῦ τινος ἀφανοῦς ἀφανῶς τοῦ θεοῦ τὴν κώμην ἀπὸ τῶν κινδύνων καὶ εἰς ἀσφάλειαν.

Πολλοὶ τοιαῦτα ἐκεῖνοι τοῦ [illegible] (Ὑπέρειδοι) ἐκάλουν μεταβολάς· ἀξιόλογοι λόγοι.

Εἰ ὀρθῶς τὸν τῆς ἀρετῆς [illegible] τὸν ἀρθόδοξον (κατὰ γε) τοῦ ἔργου ἀνάγκην ἔφησεν ὁ σοφώτατος Schmid: "μὴ τοῦ ἔργου — μείζονι". Magis est ob tentatio quam justam cautam (μᾶλλον ἀμφιβολία ἢ ἀφορμὴ τοῦ). Πρ. ὀν. (Τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔργου σε: ἐκεῖνοι τοῦ ἔθνους τοῦ [illegible]

Ὁ γραμματεὺς ἦλθε σωτηρίας [illegible] ἔργου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ